

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sămbăta

ABONAMENTUL Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr. Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl. Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.	Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45. Correspondențele sunt a se adresa la Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45. Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.	INSERTIUNILE: Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.
--	---	--

Pactul.

(=) Monarchia iarăși e zgduită de nouăle zbateri a celor două jumătăți gemene ale ei, pentru brăul cu care se se mai pot nărași se o facă. Și una și alta zbiară că brul de până acum prea a strins'o, și ori se'i fie întocmită cingătorea mai leger, ori se o lase în foc de tot, se se lase de sine și una și alta, și se-și întindă pe viitor una alteia numai un șnur de mătasă, numit „uniune personală”, șnur pe care se-l țină, comod, fiecare de câte un capăt, liberă însă încolo și una și alta în mișcările sale.

Ele se încing de nou din dece în dece ani. Și sunt acum trei ani de când a cădut terminul pentru lăpădarea brului vechiu și luarea altuia nou, și nu se mai pot nărași se o facă. Și una și alta zbiară că brul de până acum prea a strins'o, și ori se'i fie întocmită cingătorea mai leger, ori se o lase în foc de tot, se se lase de sine și una și alta, și se-și întindă pe viitor una alteia numai un șnur de mătasă, numit „uniune personală”, șnur pe care se-l țină, comod, fiecare de câte un capăt, liberă însă încolo și una și alta în mișcările sale.

Vor vedea apoi cum le va fi mai bine.

În scopul acesta s'au început iar pertractările între ministrii austrieci și unguri, în Viena, întruniți în așa numite „consilii de Corónă”, presidate de însuși M. Sa împăratul-Rege.

S'au început în primele zile ale săptămânii de față, și până Joi n'au ajuns la nici un rezultat! Fiecare guvern și-a susținut punctul seu de vedere.

Cel austriac țice, că stă pe lângă așa numita „clausulă dela Ischl”, la care se învoise Bánffy, se încheie adecă pactul provisor până la 1904, iar dacă până atunci guvernului austriac nu-i va succede a arangia chestia pactului pe cale parlamentară, starea acésta se fie valabilă și mai încolo, până la 1907, pe când ar fi fost scadența normală a pactului.

Guvernul ungar însă pune pe tapet „formula lui Széll”, care țice că da, până la 1904 se fie dară încheiat pactul provisor pe basa §-lui 14 austriac, dar dacă până atunci Austria

nu-și regulăză definitiv și pe cale parlamentară afacerea, apoi Ungaria își rezervă dreptul de-a dispune independent asupra afacerilor sale economice, și de vamă, și de tot.

M. Sa, vedând că nu e înțelegere, dar nici măcar intenție și aplicare spre o înțelegere între guvernele celor două scumpe jumătăți, — are se decidă, și decisiunea și-a rezervat-o pe ieri, Vineri în 26 Maiu.

Politicii unguri de multe-ori au stors mari concesii dela Viena prin amenințarea cu — independență de Austria. Acum de-odată, ca prin minune, ei ved că spărietorea lor — nu mai prinde! Și acum nu știu ce ar mai inventa ei așa bun ca ciuhă pentru austrieci!

„Pesti Napló”, organ guvernamental, scrie:

„Am afirmat și până-acum și o afirmăm acum și mai hotărât, că împedecarea ministrului Thun de formula Széll, e — numai pretecest. Numai pentru acésta nu i-ar trece nici guvernului austriac prin minte, a expune monarchia unei mari crise economice (auți, auți! ar fi crisa economică pentru monarchie, deci și pentru Ungaria, nu „înflorire”, cum până acum mereu spuneți? Red. T. R.) și politice, dacă cu totul alte lucruri, cu mult mai mari, nu s'ar cöce pe la spate!

„Principiul accentuat mai nou, că privilegiul Băncii austro-ungare, care durăză până la 1910, nu pöte nici el dura mai mult ca uniunea vamală (deci întreprind acésta uniune în 1904, vii în încurcături cu banca), încă s'a inventat exclusiv pentru aceea, ca se răsucăscă töte acele părți ale proiectului de pact alui Badeni, cari erau mai priincioșe Ungariei.

„Banca e și ea numai pretecest. Adeverăta cauză a războirii e aceea, că guvernul austriac, cedând presiunii opiniei publice (Lueger! Red.), nu mai voește executarea pactului proiectat, nici până la 1904, nici până la 1907, nici pe basa §-lui 14 și nici pe o altă cale örecare!”

Și spune apoi că pentru aceea nu o mai voește, pentru-că astfel mai cu-

rând pot aduce Ungaria în încurcătură, încât nici în 1904 se nu pöta ajunge la independența economică faptică.

Lupta apare, între aceste împregiurări, ca-și-cum Austrieii ar fi susțitorii îndărătnicii ai pactului dela 1867, folosind pentru susținerea lui aparat mare de tactică politică, iar Ungurii jöcă pe kossuthiștii. E problema viitorului se arate cari vor eși triumfători.

Pe noi popörele nemaghiare și negermane, care vedem că sub era „dualismului” ne-a mers destul de rău, cel puțin aici în Ungaria, farmecul necunoscutului unei nouë ere, care ar putea fi numai cea următoare spargerii pactului, par-că ne atrage mai mult.

E drept că atunci poziția de „mare putere” a Monarchiei ar suferi, dar negreșit s'ar îngreuna aici acasă și poziția hegemonilor nostri de ađi, cărora sub scutul actualului pact, multe li-s'au permis, și umbriți de el, multe au putut.

Dela Sinod.

După-ce am dat samă cetitorilor nostri despre ședințele Sinodului nostru archidieceșan de ăstan, vom da acum și Rapörtele generale ale Consistoriului, rapörte presintate Sinodului asupra activității diferitelor senate consistoriale, anume a consistoriului *plenar*, a consist. ca senat *bisericesc*, ca senat *școlar* și ca senat *epitropesc*.

1.) Raportul general plenar.

În fruntea Raportului general pe anul 1898, cu care se presentă plenul consistorial înaintea Veneratului Sinod archidieceșan, avem datorința a înregistra tristul eveniment, care ca o nouă și grea cercare a avut a'î îndura Maiestatea Sa prea bunul nostru Imperat și Rege, augusta casă domnitöre și töte popörele monarchiei, când la 29 August (10 Septembrie) 1898, o mână impie și fără de lege, nimici viéta Maiestății Sale Impărătesei și Reginei nostre *Elisaveta*. Consistoriul archidieceșan în urma acestui sgduitoriu eve-

niment, s'a întrunit neamănat în ședință plenară, și împreună cu Escelenția Sa Inat Preasfințitul Archiepiscop și Metropolit Miron, care pe atunci era morbos, a dat espresiune profundei sale dureri pentru tragica încetare din viață a preainaltei nostre Impărătese și Regine, a depus espresiunea durerii sale la tronul preainalt, și a dispus prin circulariu, ca biserica noastră deapürarea credincioșă și poporul ei deapürarea loial, se serbeze la o anumită ăi acest prea trist eveniment în mod demn de fericita nobila noastră domnitöre.

În aceste triste împregiurări era lucru prea natural, ca ăiua de 2 Decembre 1898, în care Maiestatea Sa gloriosul nostru Impărat și Rege Francisc Iosif I. a serbat iubilul de 50 de ani al suirei sale pe tronul glorioșilor sei antecesorii, se nu se pöta celebra cu manifestările ce în alte împregiurări sunt caracteristice atăror ăile; și așa și consistoriul archidieceșan s'a mărginit pre lângă celebrarea festivă a s. Liturgiei, la care au fost învitate a participa töte autoritățile publice din Sibiu, pe lângă emiterea unui circulariu către archidieceșă, a se serba aceea ăi în töte bisericile nostre cu doxologie, și în töte scölele nostre ca ăi ferială cu rugăciuni, cântări și cuvântări festive. Adresa de felicitare și venerațiune omagială, o a așternut Maiestății Sale P. Ven. Consistoriu Metropolitan în numele bisericei nostre întregi, și așa și în numele archidieceșei nostre.

*

Dar precum p. i. casă domnitöre și töte popörele monarchiei au serbat ăiua de 29 August ca o ăi de jale öbștăscă, astfel în special biserica noastră ortodoxă română a mai îndurat în anul espirat încă o ăi fatală, care a îmbrăcat în doliu nu numai archidieceșă, ci întregă provincia noastră metropolitană. Este tristul eveniment al încetării din viéta a iubitului, blăndului nostru Archiepiscop și Metropolit *Miron Romanul*, carele după-ce a purtat cu credință cărna bisericei nostre 24 ani, în timpuri din cele mai serioșe și mai grele, după îndelungate suferințe a reposat în Domnul la 4/16 Octöbre 1898, fiind în etate de 70 ani.

Consistoriul archidieceșan, sub conducerea Vicariului Archiepiscopesc, Archimandritul Dr. Ilarion Pușcariu, a făcut töte cele

FOIȚA

In calea morții.

De-alungul stradei depărtate
Ce duce 'n tristul cimitir,
Stau ömeni în palate mândre,
Privind convoiurile 'n șir.

Ar vrea și dînșii se privăscă
Ceva mai vesel, mai frumos,
Dar bieții stau în calea morții,
Ved numai chipul ei hidos.

Din zori de ăi și până 'n nöpte
Privesc convoiu dupa convoi,
Și morții pare că le strigă:
„Așa veți fi cândva și voi!”

Prin creeru-mi muncit de vise,
O, câte gânduri n'au trecut!
Dar nu-mi aduc aminte unul
Mai vesel ca se-l fi avut.

Ca șirul de convoiuri negre
Ce trec spre tristul cimitir,
Pe calea gândurilor mele
Imagini negre se înșir.

Slăbiți-mi ochi, de când în lume
Sfioși privirea și-au lăsat,
Văzută-au numai plâns și jale:
Și numai jalnic am cântat.

(Ep.)

Radu D. Rossetti.

Scrisori către eleve.

Scrisörea III.
(Urmare)

Acum după ce vedem, câte trebuie se știe o feme e ca se se pöta numi economă bună, ne vom da sémă că la însușirea acestor cunoscințe a tuturoră, ne trebuie timp, voință, stăruință, diligință mare, și ca nici odată nu e permis se credem că știm destul, deöre-ce ca pe ori-care cale a perfecțiunii, și în ale economiei ne trebuiește esperință, multă esperință, o esperință ce nu ni-o putem câștiga în scölä, unde se propun studii variate, iar pe terenul economiei abia se pöte indica în mici resumate direcțiunea care trebuie urmată acasă, în praesă.

Muncă dară, muncă din greu și cu mâ-nile proprii, și interesare de multe de töte se recere, pentru-ca pe lângă cunoștințele pöte frumöse-teoretice, se și devie e c o n ö m ä bună, muncă, care nu numai nu „dejoșește” pe o feme e ori cât de bine educată, dar o chiar înaltă!

Find vorbă despre asta, se-ți spun, iubita mea, o istoriöră:

Au fost odată două prietene, Elvira și Valeria. Elvira încă de mică la casa părintăscă era curățică și sprintenă, în cât nu numai lucrurile sale și-le ținea în cea mai bună ordine, dar venea în ajutor și fraților ei mai mici, ba chiar mumei sale în lucruri mai ușöre prin casă și bucătărie, iar după ce s'a dus la scölä, era și acolo model de copilă bună, ordonată și diligență.

Valeria era o copilă lăsată în voia ei, comödă, și așteptând se i-se aducă töte de-a gata. Lucrurile ei erau totdeuna ca aruncate cu furca, cu surorile se certa dacă nu-i dădeau tot ce le cerea și dacă nu-i săreau la poruncă! De ajutor ceva prin casă, în bucătărie, nici idee. La scölä nu-și făcea temele, și dacă învățătörea fi țicea ceva, se mieuna și se plângea la părinți că învățătörea e rea, că e nedreptă, că nu o iubește.

An după an trece, în copilărie, repede ca visul, și Elvira și Valeria s'au făcut fete mari, și s'au dus la casele părinților.

Elvira se desvoltase o fata voinică și frumösă, și i-se dusesse vestea de istëtă și harnică. Știau toți că ea ferbe, că singură își face hainele, că din laptele dela patru vaci tot ea adună smântăna, ea face untul, ea are găini, pui, cultivă grădina de legumi, ba

că știe chiar țese și tot fi rămăne timp și pentru cetit și musică, ba uneori și pentru pictură, și era pururea veselă și fericită!

Valeria era domnișöră în înțeleșul modern al cuvântului: anemică și nervösă. Lucrul casei îl ținea de ceva sub demnitatea unei femei care știe se cante la pian, și știe vorbi rău franțuzește. Când iese prin grădină are mânuși lungi, și nu umblă pe unde e söre, ca se-i rămână fața palidă, deci „interesantă”... E pururea „rău dispusă”, și „nu crede că există ferecire”, iar dacă pöte se esiste, apoi sigur numai în societăți zgomotöse!.. La petreceri apare în toaletele cele mai strălucitöre de mătasă grea. Tinerii serioși nu-i plac, că aceia îndrăsnesc a-i con-crădice câte odată, mai bine își petrece cu cei cari îi laudă töte nebuliile.

Uneori se întâlnea cu Elvira, la câte o petrecere, și atunci nu se putea mira destul de mama Elvirei, de ce e așa sgărcită de nu-i face haină de mătasă, ci o duce tot în batist alb, că döră e deja de nouăspredece ani și știe lumea că are din ce se-i facă.

Dar vremea grăbită a trecut, și multe schimbări a făcut. Valeria s'a măritat după un doctor, care era el, ce-i drept, om harnic, dar tot nu putea câștiga cât cerea luxul palidei și interesantei sale dömne, și ca se aibă ăile bune, a început a face datorii. Căci

de lipsă și prescise de lege pe lângă patul bolnavului, fiind aproape în permanență pe lângă dânsul, iar după repozarea bunului Arhipăstor a făcut notificările de lipsă la locurile competente, s'a îngrijit pentru dânsa înmormântare a veneratului cap al bisericii noastre și în fine a făcut pașii necesari în privința remasului material după fericitul Arhipiscop și Metropolit, și are onoare a așterne Ven. Sinod archidieceșan raport special în privința acésta.

Cu acésta dând repozatului onôrea, ce ca o tristă datorință ni-o împunea pietatea fiică, Consistoriul archidieceșan a notificat imediat P. Ven. Consistoriu Metropolitan tristul eveniment premenționat; și făcând acela preparativele de lipsă pentru convocarea și întrunirea Congresului estraordinar pentru alegerea de Arhipiscop și Metropolit, Congresul s'a întrunit la 17/29 Decembre 1898, și la 19/31 Decembre același an a ales Arhipiscop și Metropolit pe Preasfinția Sa Episcopul dieceșei Aradului *Ioan Meșianu*, și obținând acésta alegere prea înalta aprobare, Congresul întrunit la 28 Februarie (12 Martie) a. c. a instalat pe alesul său cu cuvenita în scaunul arhipiscopesc și metropolitan.

Tot asemenea ne ținem de darorință a relata la acest loc despre memorabila serbare, semnalată Ven. Sinod din anul expirat, care la inițiativa Măritului Congres o a ținut archidieceșan împreună cu întrégă provincia metropolitană la 16/28 Iunie 1898 ca la aniversarea a 25-ea de la mórtea fericitului Arhipiscop și Metropolit *Andrei Baron de Șaguna*, întru pia memorie a marelui bărbat, care pe lângă multe alte neperitóre merite pentru biserică, patrie și națiune, a fost restauratoriul vechi noastre metropolii. Serbarea acésta aniversară s'a ținut cu totă solemnitatea la 16/28 Iunie 1898 în biserica cea mare din Reșinari și la mormântul fericitului Arhipiscop și Metropolit, celebrând repozatul Arhip. și Metropolit Miron, împreună cu Prea Sfinții, Episcopi Ioan al Aradului și Nicolae al Caransebeșului, cu asistența cuviincioasă și un numeros public, preoți și mireni, din loc și din apropiere, ba și din cele mai îndepărtate ținuturi ale archidieceșei și metropoliei noastre. Asemenea s'a serbat acésta aniversară în toate bisericile și școlele noastre confesionale din archidieceșă și metropolie, cu părăstare, rugăciuni și cuvântări festive întru pia memorie a neuitatului arhipăstor.

În fine a creșt Consistoriul archidieceșan, că acésta solemnă și aniversară este cea mai bună ocaziune pentru de a resuscita în memoria poporului nostru credincios ideea suscepută de sinodul nostru archidieceșan din 1874, și îmbrățișată de congresul nostru național-bisericesc și de întrégă biserica noastră, de a colecta daruri benevole pentru ridicarea unui *Monument*, demn de memoria *Marelui Andrei*. Prin un cerculariu oficial către clerul și poporul credin-

dicea Valeria, reputațiunea casei cere să locuiască în o villă frumoasă, să aibă trusură; în odăi mobile scumpe, să țină bucatăresă, guvernanta și mai multe servitoare.

Ba încă ceva hoch-elegant: friseurul să vie în fiecare zi să o peptene; să dea mese de gală! etc., iar dacă doreau copilașii ei să petrecă câteva minute pe lângă ea, o făceau nervoasă și-i trimitea cu servitoarea.

Bărbatul ei, om mai serios, a ajuns nu peste mult, a fi atunci mai fericit când pôte fi departe de casă, sau să stea dus pe gânduri în cancelaria lui. Ce ar și căuta el acasă? Nimeni n'are pentru el un cuvânt bun, nimeni n'are timp de stat de vorbă cu el asupra altor lucruri mai distractive, decât dór' asupra nouelor planuri de parade, de cheltueli... Încolo, privit mai de aproape, totul era întors și răsturnat prin casă, și nici chiar curățenia nu strălucea într'ênsa. Au trecut așa dece ani. Într-una din zile Valeria chiar se gătea să dea o cină mare, și trebuiau bani. A intrat în cancelaria bărbatului declarându-i iarăși că: „Vaza casei noastre, cere să invităm persoanele acestea”, și presintă bărbatului o listă și cere sumușia de cheltuit, câteva pungașe...

Bărbatul deveni palid, și cuprins par'că de frică, răspuns timid, dar hotărât: „Dragă Valeriu, îmi e peste putință să-ți împlinesc dorința. Tu știi că totdeauna am făcut tot

cios, Consistoriul archidieceșan, în rënd cu Consistoriile dieceșelor surori a pus la cale, și prin însuși exemplul său a îmbărbătat pe credincioșii bisericii noastre la ofrande benevole spre scopul arătat; dar întimpinând lucrul ôre-cari impedimente din partea unor organe administrative politice din comitatul Hunedórei, Consistoriul n'a lipsit a întreprinde la înaltul regim pentru apărarea bisericii noastre întru libertatea sa constituțională. Acésta a și avut acel rezultat, că guvernul. a înlăturat toate impedimentele, ce se puneau în cale acestei colecte, carea și astăzi este în curs.

(Va urma.)

Din diecesa Caransebeș.

Sinodul eparchial.

Neprimind, nu știm din ce cauze, numărul 18 (din săptămâna trecută) a „Foi Dieceșane”, cu începutul rapórtelor despre ședințele sinodului acestei eparchii surori, acum că ni-am câștigat acel număr, începem schițarea raportului după cum îl aflăm în numita foie oficiasă.

Sedința I. (25 April v.)

Președinte: P. S. Sa Părintele Episcop diecesan *Nicolae Popea*; notar: Dr. Tr. Bădescu.

După ce în biserică se celebrase stta liturgie împreună cu chemarea Duhului Sfânt și cu parastas pentru fericirii în Domnul: arch. și metrop. *Andrei*, *Emanuil Gozdu*, binefăcătorii Dim. Hațegan, Dim. Peța, Dim. Miculescu, Costa Tismănariu, Elisaveta Peia, Ioan Peța, Mich. Trașă și Iancu Te-meș, P. S. Sa a deschis ședința primă în sala comunității de avere, prin cuvântarea publică de noi în Nrii 47 și 48.

P. S. Sale i-a răspuns deputatul I. Budințian, cu o frumoasă și mult aplaudată vorbire.

Erau de față 37 deputați. Sau presintat credenționalele noilor aleși, apoi rapórtetele consistoriale, dintre cari amintim: raportul consistorial diecesan, în obiectul înființării alor două eparchii nouă; raportul consistoriului despre ajutorul de stat pe 1898 pentru preoții slab dotați, etc.; apoi rugărit de concedii ale unor deputați. Sau împărțit toate comisiilor căror aparțineau, apoi s'a încheiat ședința primă.

Sedința II. (26 April v.)

Preș.: P. S. Sa DI Epp. Nicolae Popea; notar I. Marcu.

S'a autenticat protocolul ședinței prime și s'au presintat esibitele nou intrate, între cari mai însemnate: raportul consistoriului diecesan referitor la întregirea dotațiunii preoților, care s'a dat comisiei financiare.

Dep. Tr. Lința a propus, ca școla de aplicație de lângă institutul pedagogic

posibilul, dar acum nu pot; la nici un cas nu.

„Și n'ar fi permis să știu și eu pentru ce acum odată nu poți?” — dișe Valeria, zimbând ironic.

„Nu pot să cred că tu ai fi așa copilă, răspuns bărbatul, ca să nu știi și să nu fi observat, că eu sunt înglodat în datorii. Abia mai pot să plătesc interesele. Afară de aceea conturile cele multe de prin prăvălii...”

„Ce? tu așa începi?” strigă Valeria furioasă, „dar zestrea mea unde-i? Dacă tu începi așa, apoi să știu că iute o s'fârșim amândoi! Aci te las!”

„Pentru D-șeu Valerie, ce-i cu tine? Ce bani? ce zestre? Era vorba că ai treizeci de mii, dar eu n'am văcut afară de mobilele și toaletele cele luxoase, mai mult decât cele 500 fl. ce ai căpătat când am călătorit la Constantinopol... Iar eu dacă am cam văcut cum stă lucrul, nici n'am mai întrebat despre ce mi s'a fost promis. Că tu, precum bag de samă, ameninți să mă lași, voia ta.”

Și Valeria a eșit repede pe ușă, a început a pacheta, a comandat trăsura și luând pe cei doi copii mai mici cu sine, a plecat, iar pe fetița mai mărișoră, care împlinea 7 ani, a lăsat-o bărbatului.

S'a dus la părinții sei, cari locuiau în alt oraș.

(Va urma)

diecesan să fie așezată într'un local deplin corespunzător, provădută cu toate cele necesare, iar pentru a putea avea un învățător de model, să se sistematizeze salariul la 600 fl. și 120 fl. bani de cuartir. S'a dat comisiei școlare.

Tot dep. T. Lința a propus ca compenșările de salariu învățătoresc să fie sistematizate separat, iar pentru cantonament să se dea (învățătorilor) o remunerațiune specială, prin ce li-s'ar ameliora nițel sôrtea învățătorilor. Tot comisiei școlare.

Mai multe rugări, între cari și a locuitorului Nic. Drăgălină din Reșița-montană, referitoare la bis. „Călugăra” și a ridicării unei nouă mănăstiri, — s'au transpus consistoriului spre studiere ori rezolvare.

S'a luat la cunoscință raportul consistoriului ca senat episcopesc, din care reiese, că fondurile și fundațiunile de sub administrarea consistoriului au crescut în anul trecut cu 38.120 fl. 84½ cr., iar averile bisericesti dieceșane (cari? averi manipulate de consistoriu, or averea tuturor bisericilor și școlilor din diecesă?) au crescut cu 276.138 fl. 28 cr.

S'au luat la cunoscință socoțile tipografice și librăriei dieceșane și s'a aprobat bugetul pe 1900.

Privitor la modalitatea de fructificare a depunerilor făcute de comunele bisericesti, — sinodul a decis ca:

„Bani depuși din partea comunelor bisericesti la consistoriu sunt a se fructifica conform dispozițiilor cuprinse în statutul organic și regulamentul din 1884 referitor la administrarea și controlarea averii dieceșei și a regulamentul congresual din 1897 pentru administrarea afacerilor episcopesci.

„Elocările au să se facă cu preferință la institute de bani solide, cari întrunesc condițiunile cuprinse în §. 38 al regulamentul pentru administrarea fondurilor dieceșane.

„Depunerile se administrează la fondul depozitelor și pentru fiecare depunere se pórta cont separat.

„Consistorul solvesce pentru depuneri cu 1% mai puțin decât ce solvesce institutul de bani, la care se elocheză banii dieceșei. Din 1% ce se câștigă pe acésta cale, să se folosească ½% pentru acoperirea speselor de administrare, iar cealaltă ½% pentru formarea unui fond de garanță pentru acoperirea eventualelor perderi.

„Interesele, ce compet comunelor bisericesti și nu se ridică, se capitalizează tot la jumătate de an. Despre starea depunerilor se compune cu finea fiecărui an o consemnare, care se alătură la protocolul sinodului eparchial.

Față de conspectul consistoriului despre încasările făcute în 1898 din convenția episcopescă și pentru coperirea speselor deputaților sinodali și congresuali, — sinodul a decis:

„Conspectul arătând la convenția episcopescă o restanță de 14.288 fl. 8½ cr. deci față de restanța din anul trecut un creșcământ de 1321 fl. 19 cr., iar la speșele deputaților sinodali și congresuali o restanță de 14790 fl. 16¾ cr. deci un creșcământ de 1770 fl. 97¾ cr. față de anul trecut, drept aceea constatându-se un rezultat îngrijitor, consistoriului se recomandă din totă puterea a stărui la încasările competențelor restante din susindicatelor pretensiuni, eventual și cu esmiterea unui comisariu consistorial.”

Socoțile și inventarele fondurilor dieceșane, aflându-se în ordine, s'au aprobat și senatului episcopesc i-s'a dat absoluturiu.

Revistă Bisericescă.

Pascile la Ebrei.

La Ebrei Paștile erau una din cele trei mari sărbători instituite de Mosii, pentru a consolida și mai bine unitatea națională a poporului Iudeu.

Ebreii, deși popor mic, dar prin tradițiunile lor patriarchale, erau foarte divisați. Cu toți se mândreau a se numi, fii „ai lui Abraam” și „ai lui Iacob”, erau însă împărțiți în triburi, după numele celor doi-spredece patriarchi, fiii lui Iacob; și fie care din aceste triburi trăia în pământul dat după

cucerire, cu tradițiile, regimul propriu și aspirațiunile sale.

Moisi institue cele trei sărbători mari ale anului: *Paștile*, *Sărbătorea cincișecimii* și a *Corturilor* fie-care cu durată de o săptămână, (afară de sărbătorea cincișecimii), și ordona poporului, ca tot israilteanul, cap de familie, să vină la Ierusalim, locul cel sfânt ales de Dumnezeu, și aici, la templul său, să-i aducă sacrificii și mulțumiri pentru bine-făcările primite.

Prin acésta Ebreii cu toții având un loc de întâlnire și centru comun, precum și un singur loc de rugăciune și cult, venerat de tot poporul, se inspirau nu numai în unitatea națională și religioasă, dar cunoscându-se și recunoscându-se între dinșii ca frați și fii ai aceluiași părinte Abraam și Iacob, se inspirau cu iubire ei înșiși, în iubirea către o patrie comună tuturor și către un singur Dumnezeu — domn și stăpân al întregului popor Israil.

Din aceste trei mari sărbători, *Paștile*, atât în ordinea chronologică, cât și prin importanța politică religioasă, ce a avut în istoria poporului Iudeu, ocupă primul loc. Serbarea a fost instituită întru reamintirea miraculoșei eliberări a Ebreilor din captivitatea Egiptului. În special a fost instituită, în amintirea ultimei rane, cu care Dumnezeu a lovit pe Faraon și poporul său, când a nimicit prin trimiterea îngerului său, pre toți întâi născuții, în tot pământul Egiptului de la om și până la animal. Iar Ebreii au fost cruțați de acésta plagă înfricoșată adusă asupra Egiptului, căci îngerul Domnului, în trecerea sa exterminătoare, cruța totă casa locuită de Ebrei. De aceea și serbarea pórta numele de: Paște, ebrește „*tre-cere*”, *cruțare*, căci îngerul Domnului nu se oprea la casele lor și cruța pe cei ce locuiau într'ênsale.

Întru comemorarea acestei cruțări, cu care Dumnezeu a păzit pe fiii lui Israil și i-a scăpat din pământul robiei, Moisi a instituit a se sărbători în fie-care an aceea zi de tot poporul, ca și mare, strălucită și memorabilă, ca și de mare sărbătoare, în care poporul să se bucuie și să se veseliscă și pururea să-și aducă aminte de aceea înfricoșată pedepsă divină și de izbânda și victoria rapurtată de Dumnezeu pentru ei asupra Egiptenilor.

Paștile acesta al Iudeilor erau numite și *Sărbătorea-Azimelor*, pentru-că în tot timpul celor șapte zile cât ținea serbarea, Ebreii nu mâncau pâine dospită, ci numai azime.

Serbarea Paștelor se începea în sera zilei de 14 Nisan, care la Ebrei era prima lună a anului, și ținea până la 21 a aceleiași luni, adică șapte zile. Din acestea numai prima și ultima zi erau considerate ca zile în adevăr de sărbătoare, în cari poporul trebuia să se abțină de la ori-și-ce muncă, ocupațiune și lucrare, iar în cele-lalte cinci intermediare, putea să lucreze, fie că și acéstea făceau parte din Paști. În tot timpul sărbării nimeni nu putea mânca pâine dospită, ci numai azime și toate cele șapte, erau considerate ca zile de petrecere, bucurie și veselie.

Orânduiala sau modul cum Judeii serbau Paștile era următorul: La 10 a lunii Nisan tot capul de familie trebuia să pregătescă un miel de un an, care să nu aibă nici un defect, și-l păstra înadins pentru Paști. Acest miel pashal era chiar numit și „Paști” iar în ziua de 14 Nisan, în timpul numit la Ebrei „dintre cele două seri” (de la tocă nainte, după calculul nostru), tot israilteanul junghia mielul în curtea cortului; iar după zidirea templului, în curtea templului. Se cerea însă ca tot cel ce junghia mielul să fie curat și fără nici o păngărire sufletescă sau trupescă, iar sângele mielului se lua de preoți și se vărsă la jertfelnic.

În sera acelei zile tot israilteanul mânca mielul pascal fript, și la acésta luau parte și sclavii, atât cei născuți în familie, cât și cei cumpărați pe bani; însă acești din urmă trebuiau ca mai întâiu să fie tăiați împrejur. De asemenea luau parte și proseliții, dacă erau circumciși și nu se esceptau de cât numai cei netăiați împrejur.

Mulți se îndoiesc, dacă femeile luau parte la mâncarea mielului pascal.

Din nici un loc însă al Vechiului Testament și prin nici o dispozițiune rabinică

nu li se interdice acesta; ceea-ce înseamnă mai mult că participarea lor era benevolă.

La ipoteza participării lor militază și faptul cunoscut din scrierile Vechiului și noului Testament, că Iudeii veneau la Ierusalim și participau la cele trei mari serbători, împreună cu femeile și cu copiii lor, precum cunoscem în Evanghelii despre sfânta familie. (Va urma.)

Alegerea dela Arad. „Unirea“ din Blaj, care în ultimul seu număr (20, de Dumineca trecută) următorea notiță asupra alegerii dela Arad. O reproducem fără comentariu: Marți dim., scrie „Unirea“, foile noastre vestiau alegerea P. C. Sale a vicariului Iosif Goldiș de episcop gr. ort. la Arad, care a întrunit 30 voturi din 58. A mai primit P. Cuv. Sa Aug. Hamza 24, iar 4 au fost albe. Alegerea acesta a surprins neplăcut pe toți Românii cu inimă pentru biserica lor. Suntem apăsați pe toate terenurile, toate instituțiile ni-se răpesc, ne-a rămas singură biserica care la frații gr. ort. e și autonomă. Alege de cap al unei diecese, și încă a uneia dintre celea mai mari și mai bogate, pe un astfel de om, care și-a călcat în picioare biserica sa, a batjocorit ss. Canoane, votând legi potrivnice bisericeii și profesându-se de adict al celor mai mari dușmani ai acestui sfânt așezământ, este ceva ce te îndignă și revoltă. Dar nu numai persoana, ci și chipul cum s'a făcut alegerea, incriminările, invinuirile, acușele și tot aparatul acela necinstit, cu care au lucrat câți-va oameni, cari de bună samă interese josnice rîvnesc, toate acestea ne-au scărbuit amar. Lucruri de acestea nu s'au mai dat în biserica românească până acum, și e foarte trist, că a trebuit să le vedem sevărsindu-se chiar la aniversarea zilei de 3/15 Maiu.

După alegere, Preacuv. Sa. a dis între altele, că așa să-i ajute Dumnezeu, cum va respecta el canoanele bisericeii și va apăra interesele ei. — Fie, ca temerea noastră să se dovedească de neîntemeiată, și noul episcop să-și țină cuvântul!

Mărtea unui arhiepiscop român. P. S. Sa Arhiepiscopul Varlam Răileanu, directorul seminarului din Iași, se afla greu bolnav de Lună. Mercuri seara, la orele 7, a și încetat din viață.

P. S. Sa era în vîrstă de 46 ani și cu două zile înainte se afla în deplină sănătate, asistând chiar la ultima ședință a sfîntului Sinod la București.

Marți a fost apucat de o teribilă durere de stomac, astfel că a fost nevoit să intre în casa de sănătate a domnului Dr. Kiriac.

Făcându-se diagnosticul bôlei, s'a constatat că P. Sa avea o peritonită fulgerătoare.

După îmbalsamarea cadavrului, rămășițele pămîntesci ale arhiepiscopului Varlaam au fost transportate la biserica Zlătari.

Inmormîntarea s'a făcut ieri, Vineri, la mănăstirea Cernica.

Din România

Turneul politic.

Pentru Banchetul de la Iași, anunțat deja de noi, și care a avut loc ieri, Vineri seara, în sala Teatrului Național, noii miniștri români — afară de dnii: general Lahovari și Disescu — au plecat spre capitala Moldovei cu trenul accelerat de 9.50.

După banchetul, în care d. G. Gr. Cantacuzino, președintele consiliului de miniștri, a rostit *discursul-program al guvernului*, — cu trenul de la orele 12 noaptea d. prim ministru a plecat la *Dorohoiu*. De aici va merge la *Botoșani*, *Fălcișeni*, *Roman*, *Băcău*, *Piatra*, *Nemțu*, *Tecuci*, *Bârlad*, *Huși*, *Vaslui*, *Focșani*, *Galați* și la sfîrșit *Brăila*.

Intreg turneul politic al primministrului va dura 8 zile, după care se va întorce în Capitală.

*

(*Nouă piață pentru rîmători*). Abia se redeschiseseră granițele austriece pentru rîmătorii din România, ceva nainte de căderea guvernului Sturdza, și spre mirarea și dauna proprietarilor, ele s'au închis de nou,

nu peste mult. Acum o știre îmbucurătoare se dă pentru comercianții români de rîmători.

În urma închiderii granițelor către Austria, guvernul actual a reușit să facă se deschide granițele către Rusia, pentru transportul rîmătorilor.

Prețurile obținute în Rusia sunt foarte avantajoase, și deja până acum s'au făcut câte-va transporturi.

S'a avizat direcția căilor terate române ca să aibă la dispoziție vagoane suficiente pentru transporturi de rîmători în Rusia.

Pe de altă parte, în urma măsurilor energice ce s'au luat de serviciul român sanitar superior, două treimi nordice ale Moldovei, au fost absolut curățate de orice focar de pneumo-entrită a rîmătorilor, și numeroase măsuri vor mai fi prescrise! Și de aceea, serviciul sanitar superior român speră că în curînd se vor deschide iarăși și granițele către Austria.

Revistă Externă

Constituția Filipinelor.

Comisia americană în Filipine, în pertractările sale cu căpeteniile Filipinelor, le a oferit o constituție egală cu cea din insula Cuba.

Guvernamentul ar fi să aibă, cel puțin provisor, până se vor liniști spiritele deplin, caracter militar.

O telegramă particulară spune că solii lui Aquinaldo, cărora s'a făcut acest ofert, l'ar fi respins și s'ar fi întors foarte indispuși la șeful lor.

Binefăcător și la mărte.

Despre regretatul Valeriu P. Bologa putem spune și aceste cuvinte.

El și-a arătat dorința, ca pe sicriul lui, trecătoarele cununi de flori, să nu se pună. Și a făcut prin această dispoziție a sa, atîta bine! Iubitorii și stimătorii sei, cari mulți au fost și cu multe cununi l'ar fi coperit sicriul și mormîntul, — au grăbit a-și arăta pe altă cale, și mai laudabilă, sentimentele pe cari le-ar fi arătat prin depunerea cununilor: au dăruit sumele ce le cheltuiau pe cununi, pentru scopuri de binefaceri, și nu mai puțin ca 570 fl. au fost dăruite fondurilor pie și culturale.

Iată anume, după cum aflăm din „Gazeta“, pentru cari fonduri cât și de cine s'a dăruit:

Pentru „Masa studenților români“ din Brașov, au dăruit, în loc de cununi pe sicriul lui Valeriu P. Bologa:

Dîmna Lucia Valeriu Bologa născ. Pușcariu fl. 100. Dl Dr. Teodor Nica, București, fl. 25. Vasile Moga, arhitect, București, fl. 25. Anton Pușcariu inginer, București, fl. 25. Comitetul societății pentru fond de teatru român, fl. 25. Dela funcționarii centralei institutului „Albina“ din Sibiu, fl. 60. Dl Parteniu Cosma și soția sa Maria născ. Roman, din Sibiu, fl. 20. Familia George Dima, Sibiu, fl. 20., Dîmna Ana Moga, Sibiu, fl. 20. Ioan Droc, protopresbiter, Miercurea, fl. 20. Reuniunea femeilor române, Brașov fl. 10. Dr. Ilarion Pușcariu, archimandrit, Sibiu, fl. 10. Ioan Petric, protopresbiter, Brașov, fl. 10. Dr. Amos Frâncu, avocat, Sibiu, fl. 10. Dr. Sterie N. Ciurcu, medic, Viena fl. 10., dl I. Pușcariu B. Pesta, fl. 15., dl T. Ciurcu, Buc., fl. 15., dl Dr. N. Vecerde, Sibiu, fl. 10.; „Concordia“, Sibiu, fl. 6., dl C. Petri, Sibiu, fl. 4., — la cari sunt a se mai adauge contribuțiile publicate de noi în numărul trecut dela Dr. O. Russu din Sibiu și d-na 15 fl., dl Simeon Damian din Brașov, 20 fl. = **Total 475 fl.**

Iar la „Fundațiunea iubitorilor reposesați“ întemeiată la biserica din Cetatea Brașovului, au contribuit, tot în loc de cununi pe sicriul lui V. P. Bologa, următorii:

Mult obidata dîmna Lucia Bologa 25 fl. v. a. pentru școlarii români sîraci. Asemenea mult întristată familie a d-lui avocat Iosif Pușcariu suma de 25 florini v. a. Domnul notar publ. regesc Petru Nemeș, 10 fl. Onorații funcționari ai filialei „Albina“ suma de 15 fl., iar Gremiul român de comerț leventin din Brașov 10 fl., toți drept corone eterne pe mormîntul decedatului, la

fundațiunea iubitorilor reposesați întru ajutoarea școlărilor români sîraci. Total: 85 fl.

Și tot Funcționarii Filialei „Albina“, drept cunună neperitoare pe sicriul mult regretatului lor șef. V. Bologa, au mai dăruit, și „Asociațiunii pentru sprijinirea învățătorilor și școlărilor români“ din Brașov 10 fl. **Întregă suma dăruirilor: 570 fl.**

NOUTĂȚI

Reforma învățămîntului în școlile populare. Abia am dat în estras dispozițiile reformei pe care ministrul reg. ung. de culte și instrucțiune o introduce în școlile medii, și deja trebuie să vestim, că o nouă reformă a sa a vălă lumina zilei: *reforma învățămîntului în școlile populare*. Ideea conducătoare și a acestei reforme e: mobilizarea tuturor școlilor pentru a răspîndi cât se poate mai mult învățarea limbii ungurești, prin care se speră că se vor furișa în inimile oamenilor și sentimentele ungurești și se va promova mult maghiarizarea. Vom reveni.

*

Judecata în procesul Kabdebo. Tribunalul regesc din Sibiu, a adus în 26 Maiu judecata asupra fraților Mihail și Petru Kabdebo, în procesul pornit contra lor pentru faliment fraudulos, proces de care am amintit când s'a început.

Mihail Kabdebo a fost judecat la șase ani temniță, iar Petru Kabdebo la cinci și jumătate ani temniță.

Osândiții au dat recurs.

*

Dor de carte românească. Doi băieți din Comuna Mures-Sân-Craiu cercetază, în lipsa de școlă confesională, școlă de stat de acolo, unde primesc instrucțiunea în limba statului. Dînd însă odată de un legendar de Ioan Popescu, frunzărind și cetind prin el, li s'au părut că cartea aceasta are un deosebit farmec pentru ei. S'au deșteptat adevă în ei aceleași sentimente, ca și în nemuritoriul Eliade Rădulescu, când în decursul instrucțiunii ce-o primea în limba greacă a dat la un păstoriu de-o carte românească: Alexandria, pe care mai apoi ascuns într'un coș din pod a cetit'o din dîscă în dîscă, sorbind cuprinsul ei, predat în limba maternă, care instinctiv l'a fermecat.

S'a deșteptat acum în băieți dorul de-a ajunge în posesiunea unei asemenea cărți fermecătoare și în naivitatea și nepriceperea lor copilărească, presupunînd că cel scris pe păretele cărții — Ioan Popescu — este „trimițetoriu“ de cărți românești, i-au adresat acestuia o frumoasă rugăminte, ca „să facă bine și să le trimită“ și lor asemenea cărți. Oficiul postal a căutat multă vreme pe „trimițetorul de cărți“ Ioan Popescu și în cele din urmă abia s'au aflat un bărbat cu asemenea nume în persoana primarului comunei Toplița-română. Dar acesta era alt Ioan Popescu, nu cel căruia era epistola adresată. Primarul Popescu a trimis rugămînta băieților secretariului consistorial Dr. Eliș Cris-tea, care s'a interesat mai de-aprîpe de dorința elevilor însetați după carte românească, și s'a dispus să li se trimită dela librăria archidiececană mai multe cărți de școlă și de rugăciuni.

*

Causa bisericeii române din Viena Comitetul instituit pentru clădirea unei biserici române în Viena, aduce la cunoștința generală că adunarea plenară a coloniei române se va ține la 15/27 Maiu, orele 8 seara, în Viena, restaurantul „Zum Magistrat“, I. Lichtenfestgasse, 3, la care sunt invitați toți Românii din Viena și împregiurime, precum și toți aceia cari se interesează de această sfîntă cauză.

*

O statistică interesantă. La Budapesta a apărut o statistică a numelor pe cari le poartă cetățenii „capitalei și reședinței“ ungurești. Din această statistică apare, că, cu toate lăpădările de nume străin sunătoare urechilor patriotici, totuși și ați marea majoritate a locuitorilor în Budapesta, au nume străine. „Weisz“-ii, „Khon“-ii, „Klein“-ii „Stern“-ii și alt fel de perciunării, sunt și ați cele mai răspîndite nume în Budapesta. Dar se vorbesc cifrele însuși:

Se află în capitala-reședință: 12 Aveli și...nici un Cain!; 48 Adam-i și numai 2 Eve; 162 ingeri nemți „Engel“ și numai 36 ungurești „Angyal“, dar și 13 draci, seriși Eördög ori simplu Ördög; 73 împărați nem-

tești „Kaiser“, și numai 45 ungurești „Császár“; 139 regi nemtești „König“ și numai 99 „Király“; 1216 pescari nemți, Fischer-i, și numai 141 Halász-i; 282 Beck și numai 10 Pék; la morari au ajuns ungurii de-aspă, au 456 Molnár-i față de 413 Müller-i; — iar mai departe sunt: 64 urși cu perciuni „Beer“ și numai 9 cu pinteni „Medve“; 119 vulturi „Adler“ și numai 19 Sas-i; lupi iară-s unguri mai mulți: 894 Farkas și 178 Wolf-i; vulpi sunt mai multe perciunate iarăși: 236 Fuchs și 11 Róka; lei firește că-s cu perciuni mai mulți, de aceea au biruit bogățiile capitalei trăgîndu-le toate în punga lor: 326 Löwy față de 71 Oroszlán-i, — iar mai încolo vedem: 140 Blau, 332 Braun, 72 Grün, 335 Roth, 927 Schwarcz 1444 Weisz, 380 Berger, 511Grosz,257 Hoffman, 848 Klein 740 Kohn, 457 Krausz, 100 Lang, 380 Mayer, 340 Neumann, 422 Pollák, 169 Reich, 347 Schmied, 158 Schneider, 252 Singer, 380 Spitz și Spitzer, 460 Steiner și 228 Wagner — și abia 9 Baka, 74 Huszár, 84 Katona, 129 Biró și 9 Dalos, și iarăși 283 Schlezinger, 57 Schiller, 403 Stern, 82 Zimmermann, 203 Rosenberg, 164 Rosenfeld, 76 Rosenthal, și alt potop de Altmann, Jungman, Groszmann.

Nume mai ungurești sunt acestea: 343 Balog, 90 Fehér, 144 Fekete, 558 Nagy, 607 Kiss, 1052 Kovács, 920 Szabó, 150 Szűcs, 256 Takács și 456 Varga.

La tot cazul puține nume maghiare, față de cele germane și mai ales față de cele jidovești.

Și, trebuie știut, că aceeași e proporția și în ce privește proprietatea de case și averea în capitala — „maghiară“...

*

† **Bancherul. Constantin Cavaler de Steriu**, șeful casei de schimb „Steriu“ din Brașov, a încetat din viață în 25 Maiu n.

*

Expozițiunea industrială din Ruscuc 1899. Despărțămîntul internațional al acestei expozițiuni arangeate sub înaltul protectorat al Altefei S. Regale principelui Ferdinand I de Bulgaria, prin ministerul comerțului și al agriculturii din Sofia, conține toate mașinile, motoarele, aparatele, instrumentele și uneltele pentru industrie, meserie și gospodărie. Anunțul oficial despre acest despărțămînt s'a și făcut pe cale diplomatică. Deschiderea solemnă a expozițiunii va fi la 14 August a. c.

Orașul Ruscuc este situat foarte favorabil și se poate aștepta din vecina Românie o mare afliuență a vizitatorilor. În țările balcanice expozițiunile se arangează foarte rar, și de aceea fabricanții mașinelor au o ocaziune foarte favorabilă a expune cu folos fabricatele lor. Guvernul bulgar a fixat o mulțime mare de diplome și premii. Din comitetul de onoare fac parte mulți membri ai colegiului consular și negustori de fructe.

Cine ar dori o informațiune mai amănunțită, programa și altele, să binevoiască a se adresa cât de curînd la directorul despărțămîntului special, dl Arthur Gobiet, Praga-Karlin.

*

Mulțumită. Vrednicilor parochieni din A. Iulia-oraș, cu numele: Georgiu Cîmpean, Georgiu Sas, Maria Drămbărean, Fira Sintimbrian Raveca Strajan, Neti Cetian, Fira Alexandru, li se aduce în numele bisericeii, mulțumita cea mai călduroasă, pentru darurile făcute sfînteii noastre biserici, în prapori, candelă, vestimente și alte podobe, în decursul anului a-cestuia. Resplătescă-le Dumnezeu! Alba-Iulia, 7/19 Maiu 1898. Georgiu Albu adm. parochial.

Notiță Literară

Nou volum de „Balade populare.“ A apărut în editura Librăriei și Tipografiei diecesane din Caransebeș „Balade Popolare“ culese de Avram Corcea, preot ort. rom. Sunt 138 pagine cuprinzînd 20 de balade, cu grijă alese ca: Iancu Sibiancu și Ana, apoi „Mărza“ și „Novăcesci“, despre care cîntă opt balade, cele mai multe din cele 8 balade, despre Novăcescii se publică acum pentru întîia oară.

Volumul și ca executare tipografică se prezintă foarte elegant. Prețul 80 cr., (plus 5 cr. port). De vîndare și la Librăria archidiececană, în Sibiu.

Damasturi de mătase

75 cr.

până la fl. 14.65 de metru — precum și „mătase Henneberg“ neagră, albă și colorată dela 45 cr. până la fl. 14.65 de metru — în cele mai moderne țesături, colori și desinuri.

Particularilor, liberă de vamă și porto în casă. **Mostre cu întorcerea poștei.** Fabricile de mătase G. Henneberg (lief. de curte ces. și reg. Zürich. [19] 4

Anunț.

Am onoare a aduce la cunoștința onoratului public, că în atelierul meu de croitorie (strada Măcelarilor Nr. 45. casele tipografiei Archidieceșane) se efectuează tot felul de **vestimente bărbătești**, precum și **reverendi**, reparaturi, și tot felul de **ornate bisericesci**, precum **Stichare**, **Epatrafire**, **Felone**, **Măneacări**, **Brăuri**, **aere** și **prapori** în timpul cel mai scurt și după cerințele ritului nostru ortodox cu prețurile cele mai moderate. [68] 3—

Sperând că onoratul public mă va onora cu prețurile-i comande, mă recomand binevoitoriului sprigin

Zaharie Voileanu

măstru croitor.

NB. la cerere espedez mostre franco și gratis.

Din Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiu, se poate procura

Teoria Dramei

cu un tractat introductiv despre frumos și artă, de

Dr. Iosif Blaga, profesor.

Prețul broș. fl. 1.80.

Un comis

din familie bună, cu perfecte cunoștințe în bransa de coloniiale, care poate documenta că are experiență și praxă, găsește prompt ocupațiune.

Românii sunt preferați.

„Concordia“,

societate comercială pe acții, Sibiu. [76] 2—3

De vânzare:

Bólele voinței

de Th. Ribot, profesor, traducere de D. Calinescu

broș. a 65 cr.

Conferențele învățătoresci

din Archidieceșana ortodoxă română a Transilvaniei.

ținute în 18/30 și 19/31 Aug. 1889

publicate de

Comisarii Consistoriali.

Prețul broș. a fl. 1.—

Fenomenele cerești

traducere de B. Marian

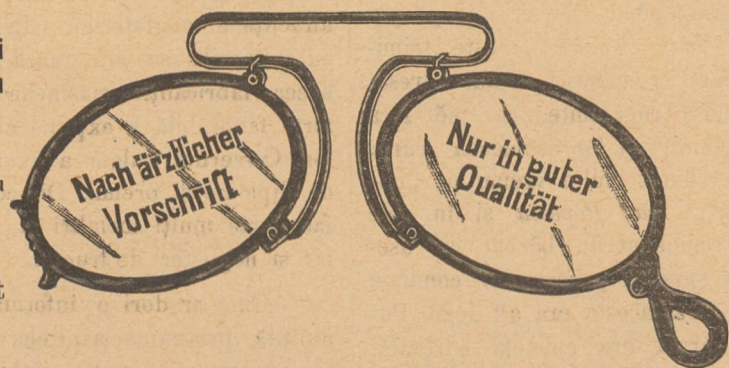
broș. a 65 cr.

Tipografia și librăria archid. Sibiu.

Julius Erös,

SIBIU, Strada Cismădiei 3.

Ochelari
Zvickeri
Ochelari cu
linți
convexe
de ori-ce soiu
în
Nickel
Argint
și
Aur etc.

Termometre
Barometre
Compane
Lornete
de
teatru
Ochianuri
de
câmp
etc. etc.

Tot aci cel mai mare deposit Sibian de

Orológe, obiecte de aur și argint

precum și utensilii bisericesti.

[71] 4—10

În prețma examenelor!

Atragem atențiunea domnilor învățători asupra

serisorilor (propise) de examen

pentru scrierea română, germană și dictando tipărite în Tipografia archidieceșană, în colóre vână, pe hârtie forte fină, mărime 24/31 cm.

Prețul: de bucată 1 cr.; 100 bucăți 65 cr. și porto postal.

Comandele din afară se execută imediat.

Librăria Archidieceșană.

Conspectul cărților bisericesci

ce se pot procura din

Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiu.

Acaftistul prea sf. născătoare de D-deu și alte rugăciuni, ediț. 1898, simplu legat fl. —.85 cr., frumos legat fl. 1.05, în piele roșie fl. 1.25, ediția de lux fl. 2.— și fl. 2.60, peluche	fl. 3.85
Apostol legat	5.75
Authorismos sau „deslușire comparativă asupra broșurei Dorințele dreptredinciosului cler din Bucovina“, în limba română sau germană dela fl. —.50 la	—25
Biblia ilustrată , testam. vechiu și nou, cu cirile nel. fl. 10, leg.	15.—
Biografia fericitei Macrina (cu cirile) broș.	—20
Carte de rugăciuni , pentru tinerime, legată	—15
Chiriadodromion , (cu cirile), nel. dela fl. 10.—, la fl. 6.— leg.	8.—
Compendiu de dreptul canonic de A. bar. de Șaguna în limba română sau germană, broșat dela fl. 3.— la	1.50
Dumnezeescile liturgii leg.	4.50
Elementele dreptului canonic al bisericii dreptred. resăritene de A. bar. de Șaguna	1.—
Enchiridion , adică carte manuală de canone cu comentariu de A. bar. de Șaguna, dela fl. 4.— la	2.—
Evangelia , (cu cirile), nelegată dela fl. 8.—, la fl. 6.— legată fl. 10.—, fin legată	16.—
Genesa Evangeliilor de S. Popescu broș.	—80
Hirotonier , pentru sf. de preoți broș.	2.—
Icôna celor 3 Ierarchi , pe hârtie	—30
Icôna Evangeliștilor , pe hârtie	—50
Istoria bisericii ort. resăr. univers. dela întemeierea ei până în zilele noastre, 2 tomuri de A. bar. de Șaguna, în limba română broșată, dela fl. 3.— la	1.50
în limba germană dela fl. 1.— la	—50
Istoria bisericăscă polit. naț. de N. Tinea-Velea (cu cirile) broș. dela fl. 1.— la	—40
Liturgia sf. Ioan pe note dela fl. 2.50 la	1.—
Manual de studiul pastoral compus de A. bar. de Șaguna broș.	1.50
de Șaguna (cu cirile) broș.	1.50
Minile pe 12 luni în 12 volume (se vând și separat) leg.	86.—
Molitvelnicul bogat , (cu cirile) nelegat fl. 4.30, leg. fl. 5, fin leg.	5.50
cu litere latine (evhologiu) legat.	6.50
Octoichul cel mare , cu catavasierul, nelegat dela fl. 17.— la fl. 10.—, leg.	13.—
Octoichul cel mic , sau cele 8 glasuri (cu cirile) neleg. 60 cr., legat 80 cr., fin legat	1.20
Octoichul cel mic , sau cele 8 glasuri cu litere latine leg.	—75
Orologion , (ciaslov), cu cirile, neleg. 60 cr., leg. 70 cr., fin leg.	1.20
Penticostariu , (cu cirile) neleg. dela fl. 8.—, la fl. 6.— legat	8.—
Pneyma in Nicaeno Constantinopolitanum , studiu este-tico-dogmatic de S. Popescu broș.	1.50
Psaltirea bogată , neleg. fl. 2.75, leg.	4.50
„ prorocului David “, (cu cirile)	1.—
Rânduclă la sfințirea bisericilor , (cu cirile), nel. fl. 2.— leg.	2.50
Scrierea Sf. Ioan gură de aur (cu cirile) broș.	—50
Serisori apologetice de apărare din 1867 broș.	—50
Telcul Evangeliilor (cu cirile) broș.	1.—
Teologia pastorală veche , (cu cirile) broș. dela fl. 1.— la	—50
Testamentul nou , (cu cirile) broș. dela fl. 1.— la	—50
Triodul cu Strajnicul , (cu cirile) nel. dela fl. 20.— la fl. 12.— leg.	17.—